

Seura- ja harrastuseläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnan kokous 2/2018

Sähköpostitse jatkettun 12.2.2018 kokouksen yhteenvetopöytäkirja

Aika 12.2.2018 – 27.2.2018

Sähköpostikokouksessa käytettiin seuraavat puheenvuorot:

Lähettäjä: Mari Vainionpää [mailto:mari.vainionpaa@askel.pro]
Lähetetty: 12. helmikuuta 2018 1:51
Aihe: Re: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Hei,

näin mattimyöhäsenä kommentoijana ei ole juurikaan lisättävää hyvään keskusteluun ja kommentointiin. Muutama lisäkommentti löytyi kuitenkin Katin kattavaan liitteeseen. Monta asiaa ollaan kyllä saamassa merkittävästi hienommin tulevaan lakiin vanhaan nähden.

Ystävällisin terveisin,

Mari Vainionpää

Lähettäjä: Wahlfors Maria [mailto:Maria.Wahlfors@pirkkala.fi]
Lähetetty: 13. helmikuuta 2018 13:03
Aihe: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Hei!

Lisäsin omia kommenttejani aiempien joukkoon.

Ystävällisin terveisin,

Maria Wahlfors

Lähettäjä: Mikkonen Taina (EVIRA) [mailto:taina.mikkonen@evira.fi]
Lähetetty: 15. Februaryta 2018 10:13
Aihe: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Hei,

Ohessa muutama kommentti suoraan lausuntoluonnokseen. Olen kommentoinut vain asioita, joista emme ehtineet enää kokouksessa keskustella.

Pykälää 72 kommentoin vähän laveammin, joten kirjasin asiat selkeyden vuoksi tähän viestiin.

72 § Maakunnat

Eläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnan tulee tällaisessa asiassa olla puolueeton ja keskiössä tulee olla eläinten etu. Siitä, että eläinten hyvää eläinsuojeluvalvonnassa voisi ajaa vain yksi tietty ammattiryhmä, ei ole näyttöä. Ei myöskään siitä, että eläinsuojeluvalvonnan päätös vastuun tulisi aina olla maakunnassa pelkästään eläinlääkärillä.

Eviran Eläinten hyvinvoinnin ja tunnistamisen yksiköllä on valvontaa ohjaavana tahona aitiopaikka seurata eläinsuojeluvalvonnan tilaa Suomessa. Nykyinen pelkästään valvontaan erikoistuneiden valvontaeläinlääkäreiden järjestelmän säilyttäminen myös maakunnissa on kannatettavaa, mutta

eläinten hyvinvointivalvonnan rajaaminen pelkästään eläinlääkäreiden tehtäväksi ei mielestämme ole perusteltua. Tiedetään, että valvonnan nykyresurssit ovat melko heikot. Valvonnassa esim. kaivataan sekä turvallisuus- että tehokkuussyistä mahdollisuutta jatkuvaan parityöskentelyyn. Tämän vuoksi ammattikuntien laajentamista myös muihin kuin eläinlääkäreihin on kannatettavaa. Tämä tuo joustavuutta ja monipuolista ammatillista osaamista valvontaan ja mahdollistaa nykyistä paremmin esim. parittain tehtävät sekä tuotantoeläintilojen ja otantavalvontojen tukivalvontojen yhteistarkastukset. Meillä on useita ammattikuntia, joilla on laaja-alainen ja syvälinen koulutus esim. eläinten pidosta ja tuotanto-olosuhteista. Heistä meillä on mahdollisuus saada osaavaa lisäresurssia valvontaan.

Luotettavuusolettamaan liittyvät väitteet eivät pidä paikkansa. Luotettavuusolettama ei liity ammattitutkintoon vaan virkamiehen vastuuseen. Virkamiehillä on lähtökohtaisesti virkavastuuseen läheisesti liittyvä luotettavuusolettama virkamiehen pohjakoulutuksesta riippumatta.

Se, että langettavaan tuomioon ei tarvita muuta näyttöä kuin eläinlääkärin oikeudessa kertomat havainnot, ei myöskään pidä paikkaansa. Oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 1 § 2 momentin mukaan tuomioistuimen on esitettjä todisteita ja muita asian käsittelyssä esiin tulleita seikkoja harkittuaan päätettävä, mitä asiassa on näytetty tai jäänyt näyttämättä. Tuomioistuimen on perusteellisesti ja tasapuolisesti arvioitava todisteiden ja muiden seikkojen näyttöarvo vapaalla todistusharkinnalla, jollei laissa toisin säädetä. Lisäksi tuomioistuimen tulee perehtyä kuhunkin todisteeseen erikseen ja arvioitava niiden merkitys myös kokonaisuutena kumpaakaan osapuolta suosimatta ja ilman ennakkokantaa jonkin todisteen näyttöarvosta. Todistusharkinta on tehtävä objektiivisesti ja kriittisen arvioinnin kestäväällä tavalla (HE 46/2014 vp). Tuomioistuin siis ottaa vastaan kaiken näytön, jota tapauksessa annetaan. Mutta tuomioistuimella on kuitenkin mahdollisuus harkita todisteiden näyttöarvo. Edelleen väite ”Muun henkilön kuin virkaeläinlääkärin tai poliisin antamia lausumia ei eläinsuojeluasiassa katsota automaattisesti luotettavaksi näytöksi, joten niihin sovelletaan vapaata tuomarin harkintaa eli langettava tuomio saattaa edellyttää muutakin samansuuntaista näyttöä.” ei pidä paikkaansa, sillä virkamiehillä on lähtökohtaisesti virkavastuun mukainen luotettavuusolettama.

Ehdotan kohtaan Ruotsin mallin mukaista mainintaa tilanteista, jotka edellyttävät eläinlääkärin paikallaoloa silloin kun pitää arvioida miten olosuhde on vaikuttanut eläimen hyvinvointiin, esim. lantapanssarin aiheuttaman kivun arviointi. Tärkeää on myös, että nykyisen valvontaan erikoistuneiden eläinsuojeluviranomaisten järjestelmän on mahdollista toimia jatkossakin.

Ystävällisin terveisin,
Taina Mikkonen

Lähettäjä: Mika Leppinen [mailto:mika.leppinen@pp.inet.fi]
Lähetetty: 15. helmikuuta 2018 22:24
Aihe: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Moi,

Kommenttini tässä vaiheessa vain tuohon luotettavuusolettamaan paljon käräjillä aikaani viettäneenä.

SEY:n pohjamuotoilu on varsin osuva. Tosiasiallinen luotettavuusolettama menee juuri noin. Vaikka asia on normeerausella sidottu virkamiesasemaan, niin tosiasiallisesti käräjillä asiantuntija-asema yhdistettynä virkamiesasemaan huomioidaan todisteiden vapaassa harkinnassa huomattavasti suuremmalla luotettavuusolettamalla kuin jos kyse on pelkästä virkamiehestä. Olen toiminut katsojana, asiamiehenä, syyttäjänä tai tuomarina kymmenissä eläinsuojeluasioissa ja järjestään kunnaneläinlääkärin lausunnolla eläinlääketieteen asiantuntijana on ollut ihan erilainen painoarvo kuin vaikkapa terveystarkastajan lausunnolla. Ammattitutkinnolla on siis käytännössä suurempi merkitys kuin pelkällä virka-asemalla – yleensä jopa ratkaiseva merkitys. Muun kuin virkaeläinlääkärin antamalle eläinlääketieteelliselle näytölle ei todellakaan anneta luotettavuusolettamaa, vaikka olisi kuinka virkamies. Kaiken näytön osalta tuomioistuin luonnollisesti käyttää vapaata todistusten harkintaa mutta käytännössä virkaeläinlääkärin antama näyttö on yliveraista ja sen voidaan katsoa nauttivan ns. absoluuttista luotettavuusolettamaa, kun taas substanssikouluttamaton (yleis)virkamies nauttii vain väistyvästä ns. relatiivisesta luotettavuusolettamasta. Käytännössä tämä riittää siihen, että

eläinlääkäriin antama todistus riittää tuomioon. Eläinlääkäriin luotettavuusolettaman kumoamiseen vaaditaan ihan poikkeuksellisen voimakasta vastanäyttöä. Mielestäni SEYn pohjapaperin muotoilu vastaa todellisuutta ainakin allekirjoittaneen tuomioistuinkokemuksen perusteella. Sinällään kirjoittamasi näytön arvioinnista pitää kyllä paikkansa mutta se pitää myös nähdä siinä toimintaympäristössä, jossa periaatetta käytetään/sovelletaan. Minusta pohjapaperissa oleva näkökulma on myös perusteltu siitä näkökulmasta, että lain pitää mielestäni turvata eläinlääketieteellisen asiantuntemuksen ensisijaisuus eläinten hyvinvointia arvioitaessa. Eläinlääkäri venyy kyllä tarvittaessa käyttämään mittanauhaa mutta terveystarkastajasta ei ikävä kyllä saa eläinlääketieteellistä asiantuntijaa. Jos unohdamme tämän marssijärjestyksen, niin silloin hyväksymme samalla sen, että jatkossa tuomioistuimet perustavat harkintansa ja tuomionsa muuhun kuin virkamiehen eläinlääketieteelliseen asiantuntemukseen.

yt

Mika

Lähettiläjä: Mikkonen Taina (EVIRA) [mailto:taina.mikkonen@evira.fi]

Lähetetty: 16. Februaryta 2018 18:19

Aihe: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Hei,

Keskustelin asiasta juristiemme kanssa. Heidän näkemyksensä on, että virkamiesasema on nimenomaan se, mihin luotettavuusolettama liittyy. Mutta eihän se tietenkään yksin riitä eli pitää olla myös asiantuntija. Ei kuka tahansa virkamies voi todistaa asiantuntijana mistä tahansa asiasta. Asiantuntijuus liittyy aivan olennaisesti siihen asiaan, mistä asiantuntijana todistaa. Eläinsuojelutapauksissa on laadultaan monenlaisia kysymyksiä, joissa asiantuntijatodistelua tarvitaan. Varmasti osa on sellaisia, joissa tarvitaan eläinlääketieteellistä koulutusta, mutta ei läheskään kaikki.

Lienee selvä, että eläinlääkäri on luottamusta kuvaamissasi tapauksissa nauttinut, koska käytännössä he ovat olleet niitä henkilöitä, jotka tarkastukset ovat suorittaneet ja lainsäädäntö eläinsuojeluviranomaisiksi nimennyt. Terveystarkastajia eläinsuojeluvalvojana on kautta aikojen ollut todella vähän. En tiedä miten omissa esimerkeissäsi terveystarkastajan pätevyys/taustakoulutus on selvitetty, miten pätevä hän on ollut nimenomaan eläinosaamisen suhteen. Mutta selvää on, että pätevyyttä voi olla erilaista. Kun eläinsuojeluviranomaiseksi on valittu pätevä henkilö, on samoin selvää, että hänellä on alalle koulutus, tieto ja taitoa.

Kukaan ei siis voi etukäteen sanoa, miten tuomioistuin tietyissä tapauksessa arvioi näytön. Vapaa todistusharkinta on rikosprosessin perusasioita. Jos esitetään omaan henkilökohtaiseen kokemukseen perustuvia näkemyksiä siitä, miten tuomioistuimet käytännössä arvioivat näyttöä tiettyjen rikosnimikkeiden osalta, olisi esitettävä jonkinlaisia perusteluja näkemyksen tueksi. Onko olemassa sellaista oikeuskäytäntöön perustuvaa tutkimusta, joka tukisi näkemystäsi siitä, että virkaeläinlääkäriin asiantuntijana antamalla lausunnoilla olisi suurempi luotettavuus ja näyttöarvo kuin jonkun muun pätevän eläinlääketieteellisen asiantuntijana toimineen virkamiehen lausunnoilla?

Suomessa tehdään vuosittain noin 6400 epäilytarkastusta, joista viranomaistoimenpiteisiin ryhdytään 36 %:ssa. Kiiretoimenpiteisiin ryhdytään 8 %:ssa. Otantatarkastuksissa (n. 400/v) toimenpiteitä vaatii 20-30 % vuodesta riippuen, eikä niissä yleensä ryhdytä kiiretoimenpiteisiin. Suurimmassa osassa tarkastuksia ei siis ole ollut tarvetta viranomaistoimenpiteisiin. Vaikka kiiretoimenpiteissä useimmiten vaaditaan eläinlääkäriin osaamista kuten myös vakavimmissa ESL 42 §:n mukaisissa toimenpiteissä, jää näiden tapauksien ulkopuolelle lukuisia tarkastuksia, jotka myös muu pätevä eläinsuojeluviranomainen voi hoitaa loppuun asti.

Käräjille viedään sekä tapauksia, joissa riittää eläinten hyvinvoinnin, pidon (esim. ruokinnan ja juoton), kuntoluokan (neuvojat tekevä ammatikseen) ja pito-olosuhteiden arvioiminen, joissa esim. eläinpuolen agronomi on pätevä (opiskeltuaan tuotantoeläinten pitoa 6 v!) että tapauksia, jotka vaativat eläinlääketieteellistä osaamista. Tämän osaamisen tarvettahan tässä ei kukaan kiellä, mutta mahdollisuudet eivät sulje toinen toistaan pois.

Hyvää viikonloppua,
T. Taina

Lähettilä: Mika Leppinen [mailto:mika.leppinen@pp.inet.fi]
Lähetetty: 18. helmikuuta 2018 23:18
Aihe: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Moi,

Tutkimusta tuskin on suuntaan tai toiseen.

Kyselin usealta eläinsuojeluasioita oikeudessa käsitelleeltä kollegalta heidän käsitystään asiasta. Kaikki olivat kovin yksimielisiä siitä, että kunnaneläinlääkärit nauttivat merkittävästi suurempaa luotettavuusolettamaa eläinsuojeluasioissa kuin minkään muun ammattikunnan virkamiehet. Voin toki vielä kysyä mielipidettä usealta juristilta, jotka eivät ole koskaan nähneetkään yhtään eläinsuojeluasiaa oikeudessa ja saisin mahdollisesti toisenlaisen vastauksen. Olennaista tässä kuitenkin on se, miten homma käytännössä ihan oikeasti toimii oikeudessa eläinsuojeluasioissa. Silloin emme ole tekemisissä oikeusteorian kanssa, vaan sen kanssa, miten vapaa todisteiden harkinta oikeasti toimii käytännön tilanteessa oikeudessa. SEYn pohjapaperin kanta vastaa tätä todellisuutta. Kunnaneläinlääkärillä on oikeudessa vahvempi luotettavuusolettama kuin jollakin muun ammattitaustan omaavalla virkamiehellä. En oikein ymmärrä kenenkään tarvetta lähteä vesittämään eläinlääkärien suurempaa arvoa todistajina eläinsuojeluasioissa. Käsittääkseni yritämme kuitenkin luoda parhaimmalla mahdollisella tavalla eläinten hyvinvointia edistävän lain.

yt

Mika

Lähettilä: Mikkonen Taina (EVIRA) [mailto:taina.mikkonen@evira.fi]
Lähetetty: 19. Februaryta 2018 15:56
Aihe: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Hei,

En usko, että tätä keskustelua kannattaa enää jatkaa, mutta yritän kuitenkin vielä kerran selkeyttää asiaa, jos olen ollut epäselvä.

Nyt käymme keskustelua nykytilasta, kun fokuksen tulisi olla tulevassa. On selvää, että tällä hetkellä kunnaneläinlääkärit nauttivat eläinsuojelutapauksissa luottamusta oikeudessa. Hehän ovat tähän asti käytännössä olleet ainoa ammattiryhmä, jolla on ollut "eläinosaamista", ei poliisilla sitä ole. Tulevissa maakunnissa eläinsuojeluvälvönnön roolia on kuitenkin suunniteltu laajennettavaksi myös muille maakunnan päteväksi katsomille välvönnön-asetuksen mukaisille ammattilaisille, kuten esimerkiksi maatalous- ja metsätieteiden maisterit kotieläintieteiden aloilta sekä filosofian maisterit biologian eläintieteiden aloilta. Kyse ei ole siitä, että minkä tahansa satunnaisen ammatin edustaja, vaikkapa putkimies (kaikella kunnioituksella ko. ammattia kohtaan), voisi alkaa tekemään eläinsuojelutarkastuksia ja todistamaan oikeudessa.

Käräjille mennään vain murto-osassa eläinsuojelutarkastuksia, joten en näe mielekkäänä, että ylipäätään oikeudenkäynnit nostetaan tässä suhteettoman suureen rooliin. Eläinten hyvinvoinnin kannalta tärkeää on varmistaa välvönnön joustavuus ja resurssit, minkä maakuntien uusi käytäntö mahdollistaisi nykyistä paremmin. En usko, että kukaan vastustaa sitä.

Yt. Taina

From: Mika Leppinen <mika.leppinen@pp.inet.fi>
Sent: 20 February 2018 22:03
Subject: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Moi,

Suunnitelma vähentää eläinlääketieteellistä asiantuntemusta eläinsuojeluvalvonnassa vaikuttaa erittäin huolestuttavalta.

Yt Mika

Lähettäjä: Hielm-Björkman, Anna K [mailto:anna.hielm-bjorkman@helsinki.fi]

Lähetetty: 20. helmikuuta 2018 23:18

Aihe: Re: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

YHdyn Mikan huoleen

anna

Lähettäjä: Wahlfors Maria <Maria.Wahlfors@pirkkala.fi>

Lähetetty: ke 21.2.2018 7:49

Aihe: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Samoin. Resursseja voidaan lisätä myös lisäämällä eläinlääkärien määrää. Resurssien lisäystarve ei ole niin massiivinen, etteikö tämä onnistuisi hyvinkin. Mahdollisuus avustajan ja asiantuntijan käyttöön parantaa joustavuutta aivan riittävästi. Muussa mielessä en ymmärrä termiä tai sitä mitä sillä Taina tavoittelit. Valvonnan ei tule olla "joustavaa" siinä mielessä, että kukin valvoja tulkitsee lakia omalla tavallaan ja oman koulutuksensa tuoman näkemyksen pohjalta milloin mitenkään. Valvonnan tulee olla mahdollisimman asiantuntevaa, yhtenäistä ja tasapuolista, ja näihin muiden ammattikuntien tuominen mukaan vaikuttaa negatiivisesti.

Maria

Lähettäjä: Kati Pulli [mailto:kati.pulli@sey.fi]

Lähetetty: 21. helmikuuta 2018 8:58

Aihe: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Heippa,

jalostuspykälään (perusteluihin) vielä yksi lisäsehdotus esimerkin luonteisena kielletyn jalostuksen asiana. Vakava sairaus ja muotoilu muutenkin pitäisi varmaan määritellä tarkemmin, mutta ajatuksena:

Jos rodulle on olemassa geenitesti johonkin rodulle tyypilliseen resessiiviseen vakavaan sairauteen, niin testaamattoman yksilön saa yhdistää vain geneettisesti terveeseen yksilön kanssa.

Tällä ehkäistäisi useiden eläimille suurta hyvinvointihaittaa aiheuttavien perinnöllisten vikojen ilmenemistä. Kasvattajat eivät voisi tarkoituksella vältellä geenitestejä voidakseen risteyttää haluamansa yksilöt niiden pentujen hyvinvoinnin kustannuksella, jotka sitten saisivat resessiivisen geenin molemmilta vanhemmilta ja kuolevat / vammautuvat.

From: Tapio Eerola <tapio.eerola@koiramme.com>

Sent: ke 21.2.2018 9:23

Subject: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Hei

En kannata lain perusteluihin Katin esittämää geenitestimuotoilua. Ilmaisuu resessiivinen ei ole riittävän tarkka ensinnäkään. Geenitestejä tehdään jo suuria määriä ilman velvoitettakin. Myös täysin turhia testejä, esimerkiksi testataan jollekin toiselle rodulle validoidulla testillä rotua jolle ko testiä ei

ole validoitu (esimerkiksi degeneratiivisen myelopatian geenitesti) . Testejä tehdään myös sellaisille sairauksille joita testattavassa rodussa ei käytännössä lainkaan esiinny (esimerkiksi karjalankarhukoiran tappijalkatesti). Lukuisat testit ennen jalostusta vaikuttavat myös kasvattajien motivaatioon ja pentujen hintaan – lopputulemana todennäköisesti heikkolaatuisen kasvatuksen ja tuonnin yleistyminen. Lisäksi jo nyt on huomattu, että geenitestien yleistyminen valitettavasti johtaa kantajien välttämiseen jalostuksessa, mikä ohjaa jalostusta ojasta jopa yhä syvempään allikkoon kun geenipoolit entisestään kaventuvat ja siten perinnölliset sairaudet yleistyvät. Tarvittaisiin vuosia aikaa ja tutkimuksia geenitestien todellisista jalostusvaikutuksista juurikin kantajien käytön osalta ennen kuin tällaista kirjausta on järkevää laittaa edes lain perusteluosaan.

Tapio Eerola

PS. Milloin saamme lukea lausuntoehdotuksemme koottuna yhteenvetona? Nyt on ollut aika vaikea pysyä kärryillä missä mennään...

From: Elisa Aaltola [mailto:elisa.aaltola@uef.fi]
Sent: 21. helmikuuta 2018 12:32
Subject: VS: Tervetuloa shehvnk-kokoukseen 12.2.

Hei,

Samaa mieltä Mikan kanssa siitä, että eläinlääkäreiden asiantuntijaroolin kaventaminen eläinsuojeluvälvonnassa on huono suuntaus. Toki valvonnassa on hyvä huomioida myös muiden alojen asiantuntijoita, mutta "asiantuntijuuden" ei saa käsitteenä kärsiä liiallista inflaatiota.

Yst. t. Elisa

Lähettäjä: Kauppinen Tiina (Luke)
Lähetetty: 21. helmikuuta 2018 13:31
Aihe: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei kaikki,

Tässä liitteenä SEY:n lausunnon pohjalta koostettu neuvottelukunnan lausuntoluonnos, johon olen poiminut kaikki tähän mennessä esitetyt kommentit, lisäykset ja pöytäkirjakirjaukset (kaikki muutokset punaisella). Luonnosta voi kommentoida vielä perjantaihin 23.2. asti, minkä jälkeen puheenjohtajisto ratkaisee mahdolliset kiistakysymykset saunan takana. Sitten kirjoitan lausunnon puhtaaksi ja lähetän sen lausuntopalveluun.

Luonnos ei siis ole vielä ulko- eikä kirjoitusasultaan viimeistelty. Toivon, että tässä vaiheessa kommentoimissa keskitytään asiakysymyksiin ja jätetään yksittäiset sanavalinnat ym. yksityiskohdat sihteerin huoleksi, ellei ilmeistä väärinymmärryksen vaaraa ole.

Asiakommenttejanne odotellen, vielä kaksi ja puoli päivää aikaa kommentoida!

Terkuin TiinaK

Lähettäjä: Mari Vainionpää mari.vainionpaa@askel.pro
Lähetetty: ke 21.2.2018 20:20
Aihe: VS: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei,

olen samaa mieltä Mikan kanssa asiantuntijarooliasiassa. Etenkin, kun/jos maakunnat toteutuvat on tärkeää, että eläinsuojeluapuoli on koko maassa yhdenmukainen (eläinlääkärin vastuulla), ei maakuntakohtainen. Kuntapäätöksenteossa ja oletettavasti myös maakuntapäätämässä eläinsuojeluapuoli ei ole useinkaan se eniten tapetilla oleva (paitsi sääntöjä haettaessa), etenkin nyt sote-uudistuksen kynnyksellä. Näin ollen on mielestäni erittäin tärkeää, että lakiin on kirjattuna velvoite eläinlääkäristä - avustava henkilökunta voi olla muun koulutuksen omaavaa.

yt, Mari

Lähtettäjä: Tapio Eerola tapio.eerola@koiramme.com

Lähetetty: to 22.2.2018 13:11

Aihe: VS: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei

Yritän keskittyä kommentoimaan oleelliset.

Kohta yleiset kommentit: Olisiko liikaa vaadittu luopua iltapäivälehtimäisestä ylisanoittamisesta? Onko lakiehdotus niin huono? Ehdotan että lausuttaisiin, ettei laki ole kovin moderni ja että siinä on puutteita seura- ja harrastuseläinten osalta.

13. pykälä: Jättäisin pois tämän: ”pyrkii korvaamaan elävät kohde-eläimet jollain muulla vaihtoehdolla”. Kun poroja ja lampaita paimennetaan arkisin, on kaksinaismoralistista vaatia ettei niin tehtäisi pyhäisin. Samaa pätee kaikkeen metsästykseseen. Lausunnonantajan älyllistä epärehellisyyttä on purettua valvottuun toimintaan kun ei pysty puuttumaan valvomattomaan, paljon laajempaan toimintaan.

15. pykälä: Ovatko eläinlääkärijäsenemme todella sitä mieltä, että neljäs kappale jätetään lausuntoomme? Minulle kappale kyllä käy, mutta arkielämässä nimenomaan eläinlääkärien ohjaamana uroskoirien kastroatio yleistyy koko ajan.

22. pykälä. Jos olemme johdonmukaisia, vaadimme elävien eläinten käyttämistä toisen eläimen saalistettavana ravintona kiellettäväksi.

26. pykälä. Ehdotan kolmannen ja neljännen kappaleen poistamista lausunnosta. Perustelin jo aiemmassa viestissäni miksi geenitestien edellyttäminen edes lain perusteluissa on vähintäänkin kaksiteräinen miekka. Lailla pitäisi pystyä purettumaan koiran- ja kissanjalostuksen suurimpaan ongelmaan, joka ei ole esimerkiksi hengitysvaikeudet, vaan perinnöllisen vaihtelun niukkuus. Geenitestit ja niistä saatavan hyödyn väärinymmärtäminen nykyisellään kaventavat perimää entisestään.

Lain perusteluissa pitäisikin käsitellä myös kotieläinrotujen pitämistä suljettuina populaatioina ja tästä johtuvaa, sukusiitoksesta aiheutuvaa riskiä eläinten hyvinvoinnille. Suljetussa, geneettisesti pienessä kannassa riski perinnöllisten sairauksien kasautumiselle ja esiintulolle kasvaa. Ehdottaisin lausuntoomme lisättäväksi lauseen: ”Kotieläinroduilla ja muilla ihmisen hoidossa pidettävillä eläinkannoilla tulisi huolehtia kannan riittävästä geneettisestä koosta sairauksien lisääntymisen ja elinvoiman heikkenemisen estämiseksi ja mahdollistaa niihin tuleva ulkopuolinen geenivirta.”

29. pykälä. Ehdotan, että laissa olisi säädettävä velvollisuus ilmoittaa viranomaisille villiintyneistä kissapopulaatioista. Hallitsematon on liian tulkinnanvarainen niin kauan kun lait sallivat kissan irtipidon. (Muutenkin suhtautumisemme kissoihin on kauttaaltaan epäloogista. Vaadimme kaikille eläimille mahdollisuutta rodunomaiseen käyttäytymiseen, mutta ajamme kissojen osalta täysin päinvastaisia tavoitteita).

32. pykälä. Vaadimme palohälytysjärjestelmää eläintiloihin, joissa pidetään eläimiä ammattimaisesti. Onko tässä liian väljän tulkinnanvaraisuuden vaara? Mikä on tässä ammattimaisuuden määrittelmä/raja? Koirankasvatuksessa arvonlisäverovelvollisuuden alaraja on 10000 eurossa. Jos on mahdollista, että joku tulkitsee ammattimaisuuden näin, en kannata lausuntoamme tätä lausetta missään nimessä.

45. pykälä. Ehdotan, että toinen kappale jätetään pois. Koiranäyttelyssä varminkin koira voi yhtäkkiä kadottaa varmuutensa jostain syystä, jota ihminen ei voi etukäteen tietää. Miten tätä kieltä valvotaan ja jos kieltä tulisi lakiin, mikä olisi sanktio? Ajattelemmeko niin, että lähtökohtaisesti koiranäyttely on eläimen kannalta huono asia? Tämä muotoilu antaa viitteen siitä, että ajattelemme niin.

Ensimmäisessä näyttelyssään koira on tottumattomin, joten tämä kiello ohjaisi koiranomistajia olemaan ilmoittamatta koiraansa ensimmäiseen näyttelyyn.

46. pykälä. Ilmoituksenvaraisuuden muotoilu lakiehdotuksessa on riittävä, eli jättäisin toisen lauseen pois.

Ystävällisin terveisin Tapio Eerola

Lähettäjä: Mikkonen Taina (EVIRA) [mailto:taina.mikkonen@evira.fi]

Lähetetty: 23. helmikuuta 2018 15:53

Aihe: VS: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei,

Olen kommentoinut aiemmin 72 §:ää eikä näkemykseni eivätkä sen perustelut ole muuttuneet. Eli edelleenkin en keskusviranomaisen näkövinkkelistä pidä perusteltuna näkemyksiä, että eläinlääkäriä tarvitaan aina, kun kyse on epäilyyn perustuvista tarkastuksista ja että eläinsuojeluvälvönnön päätösvastuun tulisi aina olla maakunnassa eläinlääkärillä. Lausunntoluonnos on myös harhaanjohtava luotettavuusolettamaan liittyen. Sen yhteydessä tulisi tuoda esiin jo aiemmin esittämäni. Muistuttaisin vielä, että neuvottelukunnan tulisi olla puolueeton.

Termi "Ruotsin malli" jää ulkopuoliselle lukijalle epäselväksi. Tätä kohtaa tulisi lausunnossa avata ja kertoa, että Ruotsissa eläinsuojeluviranomaisina toimivat pätevät henkilöt, joiden koulutustaustoja ovat mm. eläinlääkäri, agronomi, etologi ja biologi.

Maakunnissa tulee varmasti olemaan nykyistä haastavampaa huolehtia välvönnön yhtenäistämisestä. Mutta kuten nykyisinkin, siitä huolehtiminen tulee olemaan yksi Eviran tehtävistä ja maakunta vastaa välvönnästä alueellaan. Virkamies koulutustaustastaan riippumatta toimii virkavastuullaan voimassa olevien säädösten mukaisesti. Joustavuutta välvöntään toisivat mm. pareittain tehtävät tarkastukset sekä tiettyjen tuotantoeläinlavalvontojen ja tukivalvontojen yhdistäminen.

Toivoisin, että lausunto lähetettäisiin NK:n jäsenille viimeisille kommenteille, ennen lausunntopalveluun viemistä.

t. Taina

From: gustafsson@herpetomania.fi [mailto:gustafsson@herpetomania.fi]

>> Sent: 23. helmikuuta 2018 19:15

>> Subject: Re: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

>>

>> Hei!

>>

>> Kiitos Tiinalle yhteenvedetystä lausunntoluonnoksesta. Minulla on

>> siihen seuraavat kommentit:

>>

>> 1.

>> 26 pykälän kohdalla lukee seuraavasti: " Kaavaillussa seura- ja

>> harrastuseläinten positiivilistassakin on ajatuksena, ettei listalla

>> olevia eläimiä saisi enää myydä, vaan omistaja saisi ainoastaan pitää

>> eläimen sen loppuelämän ajan."

>>

>> Mielestäni neuvottelukunta ei voi toivoa tätä. Jos listalle

>> päätynyttä eläintä ei enää saa myydä/lahjoittaa eteenpäin, se johtaa

>> tilanteisiin joissa omistajalle ei jää muuta vaihtoehtoa kuin

>> lopettaa eläin. Tai pitää se, vaikkei omistajalla enää ole aitoa

>> kiinnostusta tai kykyä pitää eläin. Tästä syystä positiivilistalla

>> olevia eläinyksilöitä, jotka ovat olleet maassamme listalle tulon

>> hetkellä pitää pystyä myymään, tai vähintään luovuttamaan uudelle

>> omistajalle. Täytyy muistaa, että jotkin eläimet, kuten kilpikonnat
>> ja isot papukajajat elävät kymmeniä vuosia, missä ajassa helposti omistajalle tulee elämänmuutoksia, joiden johdosta hänen on pakko luopua eläimestä.

>>

>> Vieraslajilain/asetuksen osalta kieltolistalla joutuneiden lajien
>> osalta jouduttiin myös käytännön syistä tekemään sama tulkinta:
>> maassa ollut kielletty eläin saa vaihtaa omistajaa, kunhan vaihtoon
>> ei liity kaupallista toimintaa. Näin ollen kodittomaksi jäävät
>> eläimet (useimmiten
>> punakorvakilpikonnat) voivat löytää uusia koteja erimerkiksi
>> eläinsuojeluyhdistysten kautta, eikä terveitä, jopa nuoria eläimiä
>> tarvitse lopettaa, mikäli lakimuutoksen hetkisen omistajan elämässä
>> tapahtuu jokin muutos.

>>

>> 2.

>> Pykälät 34§ - 37§, ensimmäinen ranskalainen viiva: ” Eläimillä tulee
>> olla käytettävissään kiinteää lattia pinta-alaa”
>> Ihan täsmällisyyden vuoksi muistutan, että lemmikkinä pidetään monia
>> kiipeileviä lisko- ja sammakolajeja, jotka eivät koskaan laskeudu lattialle.
>> Ehdotan, että sana ”lattia” poistetaan tuosta lauseesta. Tai
>> täsmennetään sitä, että asia koskee vain lattialla aikaansa viettäviä lajeja.

>>

>> 3.

>> liite 2 toiminnan määrittely + 59§, ilmoituksen varainen toiminta
>> Olen samaa mieltä siitä, että laajassa mitassa tapahtuvan eläinten
>> pidon rajaa voisi laskea, mutta sitä ei kaikkien otusten osalta voi rajata yksilömäärillä.
>> Yhdessä torakkaterraariossa tai sirkkalaatikossa voi helposti olla
>> satoja sirkkayksilöitä. Ihan tavallisella harrastajallakin, joka
>> kasvattaa sirkkoja isomman lemmikin ruoaksi, tai ihan pääasiallisena
>> lemmikkinään. Ehkäpä yksilöraja sopisi selkärangkaisille,
>> selkärangattomien osalta taas olisi helpompaa puhua terraarioiden määrästä.

>>

>> 4.

>> 63 § pykälässä olemme ottamassa kantaa poroihin. Onko poro meidän
>> neuvottelukunnan eläin? Mä olisin lukenut sen tuotantoeläimeksi.

>>

>> >> ***

>>

>> Näiden lisäksi kommentoin Tapion antamiin kommentteihin sen verran,
>> että elävien selkärangattomien käyttäminen muiden eläinten ruoaksi
>> käsiteltiin jo kokouksessa, ja siellä päädyttiin lausunnossa olevaan
>> muotoiluun. Niinpä siitä pitää mielestäni pitää kiinni. Tai sitten mä
>> alan muistutella uudelleen myös muista neuvottelukunnan jo
>> käsittelemistä asioista, kuten positiivilistasta.

>>

>> Joonas

From: Wahlfors Maria [mailto:Maria.Wahlfors@pirkkala.fi]

Sent: 26. helmikuuta 2018 10:02

Subject: VS: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei!

Onko joku Eviran kanssa samaa mieltä vai olemmeko me kaikki muut sitä mieltä, että eläinlääkäriin asiantuntemus on eläinsuojeluvalvonnassa avainasemassa?

Eläinsuojeluvalvonta on viranomaistyötä, jossa on hyvin laajat valtuudet puuttua ihmisen perusoikeuksiin; asumisolosuhteisiin, tekemisiin, omaisuuteen ja jopa elinkeinon harjoittamiseen sekä ylipäätään suorittaa tarkastuksia asumiseen käytettävissä tiloissa vastustettiin sitä tai ei. Mielestäni on ensiarvoisen tärkeää, että näin laajoilla valtuuksilla toimivat henkilöt ovat riittävän koulutettuja eläinten

hyvinvoinnin, terveyden ja pito-olosuhteiden sekä myös hallinnollisten menettelyiden asiantuntijoita. Tällaisen viranomaisvalvonnan tulee olla mahdollisimman tasapuolista ja yhtenevää kaikkialla maassamme. Eri koulutustaustan omaavat ihmiset katsovat asiaa eri näkökulmista. Laajin osaamisohja on eläinlääkärillä.

Epäilyyn perustuvaa tarkastusta ei pysty ennakoimaan epäilyilmoituksen perusteella, sen olen tässä työssä oppinut. Jokaisella tarkastuksella on arvioitava eläinten terveydentilaa ja hyvinvointia laajalti. Vaikka ilmoitus koskisi pelkästään kytkentänarun pituutta, voi koira siellä narun päässä olla missä kunnossa tahansa. Pito-olosuhteiden vaikutusta sen terveydentilaan on kyettävä arvioimaan. Eläinlääkärin asiantuntemusta ja terveydentilan arviointia tarvitaan jokaisella epäilyyn perustuvalla tarkastuksella.

Joustavuuden lisäämispinttia en ymmärrä. Jo nyt tehdään paritarkastuksia (ne, jotka niin haluavat), eikä se ole mitenkään mahdotonta eläinlääkäriresurssein jatkossakaan. Eläinsuojeluvalvonta on mielestäni ehdottomasti parityötä, mutta mikään ei ole estänyt tekemästä sitä jo nyt. On asiakkaan oikeusturvan mukaista, että esimerkiksi lakkautettaessa ihmisen elinkeinoa tai kajottaessa hänen omaisuuteensa ottamalla eläimiä pois, on päätös kahden asiantuntevan eläinlääkärin tekemä. Teemme myös yhteistyötä jo nyt esimerkiksi ELY-keskuksen korvamerkkitarastajien kanssa suorittamalla tarkastuksia yhdessä (molemmat toki tarkastavat oman osa-alueensa, ovat vaan yhtä aikaa niitä tekemässä). Tämäkään mahdollisuus ei mitenkään muuttuisi lisäämällä eri koulutuksen omaavia ihmisiä valvontaan. Tulevassa laissa oleva asiantuntijan ja avustajan käyttömahdollisuus tuo aivan riittävästi joustavuutta valvontaan ja on tervetullut uudistus. Sen lisäksi ei muuta tarvita.

Paljon oikeudessa istuneena totean myös, että kyllä eläinlääkärin asiantuntemusta siellä arvostetaan hyvin korkealle virka-asemasta riippumatta. Viranomaisten eläinsuojelupäivässä myös syyttäviviraston edustaja nosti esille tämän kysymyksen ja toivoi, että jatkossakin viranomainen olisi eläinlääkäri heidän työnsä helpottamiseksi. Jokaisen istunnon alkupuolella on asiantuntemuskysymystä arvioitu todistuksen vakuuttavuuden näkökulmasta, ja eläinlääkärin ammatti on ollut hyvin korkealle arvostettu, mikä on näkynyt myös tuomioistuimen ratkaisuisa auki kirjoitettuna. Eläinlääkärin sanaan luotetaan.

Olen sitä mieltä, että maakunnan sijaan valvontaviranomaisen tulisi olla maakunnan virkaeläinlääkäri (kuten rajaeläinlääkäri). Tällöin ei myöskään tarvitsisi delegoida päätösvaltaa kussakin maakunnassa omien käytäntöjen mukaan.

Ystävällisin terveisin,

Maria Wahlfors

Lähettiläjä: gustafsson@herpetomania.fi

Lähetetty: 26. helmikuuta 2018 10.55

Aihe: RE: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Moi!

En varmasti ole tarpeeksi kärryillä kokonaisuudesta, mutta kirjoitan silti pari riviä. Unohtakaa tämä viesti, jos menee liiaksi ohi nyt käsillä olevasta asiasta.

Arvostan ehdottomasti eläinlääkärien osaamista, kunkin omalla osaamisalueellaan. Mutta eksoottisten eläinten harrastajana (ja toisaalta myös biologin ammattiosaamisen yliopistosta hankkineena, vaikken biologina palkkaani ansaitsekaan) olen useammankin kerran törmännyt tilanteeseen, jossa minuun yhteyttä ottanut eläinlääkäri ei valvontatilanteessa edes ole osannut määrittää kohtaamaansa eläintä (vaikka kyseessä olisi ihan peruslaji, kuten punakorvakilpikonnan). Saati, että hän tietäisi eläimestä juuri mitään. Viimeeksi toissaviikolla minulle soitti eräs valvontaeläinlääkäri, joka kyseli perustietoja tietyn lemmikinä yleisesti pidettävän sammakkolajin hoidosta, jotta hän pysty kirjoittamaan tarkastusraporttiinsa jotakin järkevää. Olen myös ollut oikeudessa kertomassa todistajana punakorvakilpikkonien perusvaatimuksista, koska ilmeisesti kyseisen

(ison) kaupungin omasta virkaeläinlääkärikunnasta ei löytynyt tarvittavaa tietotaitoa todistaa oikeudessa. (Muistutan vielä, että punakorva ei ole mikään erikoisuus, vaan yksi yleisimmin pidetyistä lemmikkikilpikonnista, joita maassamme on hoidettu vuosikymmeniä.)

Toisaalta olen kohdannut tilanteen, jossa vein eläimen kunnalliselle virkaeläinlääkärille, joka ei ole edes uskaltanut koskea potilaaseen (joka oli isokokoinen lisko), saatika tehdä mitään muuta kuin kirjoittaa pyytämäni kipulääkereseptin (jotta pääsimme pyhien yli, ja minä liskon kanssa toisen, "virattoman" eläinlääkärin vastaanotolle).

En vastusta sitä, että valvonta olisi virkaeläinlääkärien johtamaa, mutta toivon, että jatkossakin heillä olisi mahdollisuus, ja erityisesti munaa käyttää apunaan myös muiden alojen asiantuntijoita silloin kun mennään kauemmas heidän omalta osaamisalueeltaan. Biologeja, eri lajien kasvattajia, harrastusyhdistysten osajia,...

Ehkäpä jos muiden alojen asiantuntijoiden hyödyntäminen olisi laissa esitetty normaalina ja jopa suositeltuna vaihtoehtona, siihen olisi helpompi käytännön elämässä tarttua. Toinen vaihtoehto, jokaisen virkaa hoitavan eläinlääkärin kouluttaminen kaikkiin mahdollisiin tilanteisiin on kalliimpi ja epärealistisempi ratkaisu :(

Joonas

Lähettiläjä: Anttila Marjukka (EVIRA) <Marjukka.Anttila@evira.fi>
Lähetetty: 26. helmikuuta 2018 11:01
Aihe: RE: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei,

Olen Evirassa tutkimuspuolella, joten en ole valvonta-asioiden asiantuntija. Olen IVFSA:n (International Veterinary Forensic Science Association) jäsen ja osallistunut heidän kongresseihin. USA:ssa pidetään erittäin tärkeänä, että rikostutkintaan osallistuu eläinlääkäri. Silloin kun epäillään, että kysymyksessä on rikos joka kohdistuu eläimeen poliisin mukana on aina eläinlääkäri ja eläinlääkäri ohjaa poliisin ja rikostutkijoiden toimintaa, jotta todistusaineiston kerääminen ja valokuvaaminen tapahtuu niin että rikospaikkaa ei sotketa ja että he osaavat keskittyä olennaisen todistusaineiston keräämiseen. Rutiinitarkastukset ovat eri asia, mutta jos rutiinitarkastuksen aikana herää epäily rikoksesta se keskeytetään ja paikalle kutsutaan poliisi yms. Poliisin apuna USA:ssa on ennalta sovitut eläinlääkärit, joista suurin osa on yksityisiä (USA:ssa ei ole paikallisia viranomaiseläinlääkäreitä). Suomessa pitäisi kehittää eläinsuojelurikosten rikostutkintaa ja mielestäni eläinten kunnan ja terveydentilan arvioinnissa tarvitaan eläinlääkärin asiantuntemusta, jos halutaan että rikostutkintaa ja oikeuskäytäntöjä kehitetään. Tärkeää tutkinnassa on objektiivisuus ja asiantuntemus siitä, mikä on mahdollisesti aiheutunut ihmisen toiminnasta tai toimimattomuudesta.

Ystävällisin terveisin, Marjukka Anttila

Lähettiläjä: Hänninen, Laura [mailto:laura.hanninen@helsinki.fi]
Lähetetty: 26. helmikuuta 2018 11:26
Aihe: RE: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Moi

Näettekö Maria ja muut valvontaa tekevät; onko joitain eläinsuojelua avustavia tehtäviä, kuten tiettyjen yksinkertaisten tapausten uusintatarkastuksia tms., joita voisi turvallisin mielin antaa jollekin ei-eläinlääkärille?

Laura

Lähettiläjä: Wahlfors Maria <Maria.Wahlfors@pirkkala.fi>
Lähetetty: ma 26.2.2018 12:28

Aihe: RE: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei!

Periaatteessa voisi olla. Mutta yksinkertaisten tapausten uusintatarkastuksia ei ole mielestäni niin paljoa, että niitä varten kannattaisi erityisesti palkata muuta henkilökuntaa. Ne hoituvat muun toiminnan ohessa samalla suunnalla liikkuen hyvin pienellä vaivalla, enkä näe säästöä siinä, että joku muu ajaa erikseen sinne ja tänne niitä tekemään. Monesti sellaisia pieniä asioita todennetaan myös omistajan lähettäminä valokuvien ilman varsinaista paikalla tehtävää tarkastusta tai praktikkoeläinlääkärin toimesta seuraavalla potilaskäynnillä tai muuten liikkuen sillä suunnalla. Toiminta on ainakin meillä varsin hyvin tehostettua niiltä osin. Uusintatarkastuksen suorittamista varten pitäisi myös käyttää aikaa tapaukseen perehtymiseen ja se ajankäyttö on turhaa, kun joku muu tapauksen jo muistaa ensimmäisen tarkastuksen jäljiltä.

Avustajan ja asiantuntijan käyttöä koskevan pykälän näen tärkeänä ja hyvänä uudistuksena. Tässä avustajalla tai asiantuntijalla tarkoitetaan useimmiten jonkin muun ammattikunnan edustajaa kuin eläinlääkäreitä. Esimerkiksi Joonaksen mainitsemissa tapauksissa eksoottisempien eläinlajien kanssa siitä pykälästä tulee olemaan hyötyä ja sille onkin mielestäni perusteltu tarve. Sen perusteella voi ottaa vaikka sitten Joonaksen mukaan tarkastukselle käärmeidenkasvattajan luokse antamaan asiantuntija-apua. Eläinlääkäri olisi silloinkin kuitenkin se, joka hallitsee valvonnan kokonaisuuden hallintomenettelyineen ja lainsäädännön sisällön ja on kykenevä tekemään asialliset päätökset asiantuntijan lausuntoa ja omia havaintojaan punnitien. Tämän pykälän toteuttaminen ei ole kallis ratkaisu, kun avusta maksetaan vain sen verran kuin mitä sitä käytetään. Sen sijaan joka alan asiantuntijoiden palkkaaminen pysyvästi maakunnan palvelukseen on kallista.

Olen myös samaa mieltä siinä, että rikosoikeudellisen prosessin kehittäminen eläinlääkärien ja poliisin yhteistyönä on hyvin tärkeä asia. Ihmisen toiminnan tai yleisemmin toimimatta jättämisen vaikutusta eläinten terveyteen ja hyvinvointiin on osattava tosiaan arvioida. Meillä yhteistyö on toiminut vaihtelevasti. Välillä loistavasti (poliisin rikostutkijat on saatu paikalle heti tekemään omaa rikospaikkatutkintaansa ja ottamaan valokuvia yms., tutkinta on käynnistynyt heti ja edennyt nopeasti, eläinlääkäriä on kuultu sekä tutkintavaiheessa, että suurella luottamuksella käräjäoikeudessa ja tuomiot ovat olleet asiallisia) ja välillä sitten huonommin (tutkinta ei ehdi paikalle, eläinlääkärin kuuleminen tukintavaiheessa unohtuu ja joskus jopa käräjäoikeuden istuntokin on pidetty ilman todistajia ja tuomiokin on sitten sen mukainen). Eläinlääkärin oma aktiivisuus asiassa vaikuttaa paljon, mutta myös poliisien kiinnostus ja osaaminen vaihtelee.

Maria Wahlfors

> Lähettäjä: Kauppinen Tiina (Luke) [mailto:tiina.kauppinen@luke.fi]

> Lähetetty: 26. helmikuuta 2018 16:14

> Aihe: RE: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

>

> Hei kaikki,

>

> Tässä tiedoksenne muokkaamani neuvottelukunnan lausuntoluonnos. Jos kommentoitavaa tulee vielä mieleen, laittakaa kommentit huomiseen tiistaihin klo 12.00 mennessä. Sen jälkeen laitan lausunnon menemään.

>

> Yt TiinaK

From: Elisa Aaltola [mailto:elisa.aaltola@uef.fi]

Sent: 27. helmikuuta 2018 10:24

To: Kauppinen Tiina (Luke); gustafsson@herpetomania.fi

Cc: Mika Leppinen; Mikkonen Taina (EVIRA); Wahlfors Maria Pirkkala; 'Mari Vainionpää'; 'Kati Pulli'; Raussi Satu (Luke); Ahlström Susanna MMM; 'Anna Hielm-Björkman'; 'Anne Sjöholm'; 'Harri Laakso'; Kovanen Ismo (KO); Löfgren-Eriksson Jessica (AVI); 'Juha Strengell'; 'Laura Hänninen'; 'Laura Uotila'; Anttila Marjukka (EVIRA); 'Minna Ruotsalo'; 'Paula Hirsjärvi'; 'Pirjo Tomperi'; 'Reija Junkkari'; 'Santeri

Pienimäki'; 'Tapio Eerola'; 'Tapio Toivola'; Koistinen Tarja (Luke); 'Teija Viita-aho'; 'Tiina Pullola'; 'Timo Niemi'; 'Veikko Saarela'

Subject: VS: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei,

Viime hilkulla vielä joitakin pointteja.

- Mielestäni olisi perusteltua, mikäli toiminkunta ehdottaisi itseisarvo-käsitteen sisällyttämistä lakiin. On vaikea nähdä, miten eläinten hyvinvointia voi kokonaisvaltaisesti kunnioittaa ilman, että eläin itsessään tunnistetaan arvokkaaksi olenoksi. Ihan moraaliteoreettisesti tai loogisesti itseisarvo olisi välttämätön käsite suotuisalle eläinsuhteelle, ja nykyään myös yleinen mielipide peräänkuuluttaa sitä yhä enemmän.

- Kohde-eläinten kohtelu on lausunnossa aika ympäröörästä käsitelty. Kuten mm. Kati toi aiemmissa kommentoissa esille, ovat luolakoiraokooet arveluttavia, ja olen samalla kannalla. On vaikea nähdä, miten eläimen käyttöä testisyöttinä voidaan millään tavoin pitää eläinsuojellullisesti / eläinten hyvinvoinnin kannalta perusteltuna tekona (aiheutettu stressi ja hätä ovat ilmeisiä, ja fyysisen loukkaantumisen vaara on suuri). Itse toivoisin, että luolakoiraokooisiin pyydetäisiin kieltoa, sillä ne rikkovat lain henkeä / eläinten hyvinvointia selkeästi eivätkä ole enää tätä päivää.

- Vahingoittuneiden luonnonvaraisten eläinten hoidosta voisi pyytää sitä tarkennusta, että hoitolatoimintaan tulisi suunnata enemmän resursseja. Olen itse törmännyt muutaman kerran siihen seinään, ettei kukaan taho ole valmis ottamaan esim. tavallisten lintulajien loukkaantuneita edustajia hoitoon, ja tämä ongelma on varsinkin Etelä-Suomen ulkopuolella yleinen.

- Lemmikkieläinten kohdalla olisi hyvä tarkentaa, että viranomastoimien jälkeen ne tulisi pyrkiä ensisijaisesti sijoittamaan uuteen paikkaan (nyt lakiesitys antaa sen kuvan, että lopetus on yhtä hyvä vaihtoehto kuin sijoitus).

Kivaa viikkoa kaikille ja kiitokset Tiinalle lausunnon muotoilusta!

Elisa

> On 27 Feb 2018, at 11.00, Tapio Eerola <tapio.eerola@koiramme.com> wrote:

>

> Hei

> Päätöksemme lausunnosta pyydän saada merkkauttaa eriävän mielipiteeni seuraavien kahden kohdan osalta:

>

> 11 § Kielletty kohtelu

>

>Mikäli kieltoa ei toteuteta, neuvottelukunnan mielestä on perusteltua edellyttää valvovan eläinlääkärin läsnäoloa myös harrasteen/lajin harjoituksissa.

>

> (Ensinnäkään me emme ehdota edes ko. kieltoa lausunrossamme, kieltoa johon tässä vetoamme? Toiseksi, vaatimus eläinlääkärin läsnäolosta harjoituksissakin merkitsisi toiminnan loppumista. Miksi emme siis vaadi suoraan kieltoa kaikille koiraokooille joissa on kohde-eläin? Oltaisiin rehellisiä).

>

> 45 § eläinlilpailun ja näyttelyn järjestäminen Neuvottelukunnan

> mielestä pykälään on lisättävä, että kilpailu tai näyttely tulee keskeyttää, mikäli eläinten hyvinvoinnille koituvaa vaaraa ei saada poistettua.

> Myös sellaisen eläimen asettaminen kilpailu- tai näyttelytilanteeseen, jolle tilanne esimerkiksi eläimen arkuuden vuoksi aiheuttaa merkittävää psyykkistä stressiä, pitäisi kieltää.

>

> (Ensimmäinen lause on aivan liian epämääräinen ja saattaa antaa oikeutuksen seurauksista välittämättömille, mielivaltaisille päätöksille. Toinen lause sanktioi asian, joka usein tulee eläimenomistajalle täytenä yllätyksenä).

>
> Ystävällisin terveisin Tapio Eerola

(Lausuntoon tehtyjen muutosten jälkeen Eerola perui eriävän mielipiteen:

*Lähettäjä: Kauppinen Tiina (Luke) [mailto:tiina.kauppinen@luke.fi]
Lähetetty: 28. helmikuuta 2018 10:14
Vastaanottaja: Tapio Eerola <tapio.eerola@koiramme.com>
Aihe: RE: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin*

Hei Tapio,

Lausuntoa muokattiin vielä hieman puheenjohtajien päätöksellä noiden kommentoimiesi kohtien osalta. Katsotko ko. kohdat lausunnosta (liitteenä) ja haluatko edelleen jättää eriävän mielipiteen? Jos haluat, voit muotoilla sen tarvittaessa uusiksi ja lähettää minulle 7.3. mennessä niin laitan sen kokouspöytäkirjan liitteeksi.

Yst. terv. Tiina

*Lähettäjä: Tapio Eerola <tapio.eerola@koiramme.com>
Lähetetty: 28.2.2018 13:15
Vastaanottaja: Kauppinen Tiina (Luke) [mailto:tiina.kauppinen@luke.fi]
Aihe: RE: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin*

*45. pykälän osalta lausuntomme on nyt ok.
Varmaan lausunto jo lähti, pystyn sen kanssa varsin hyvin elämään. Ei tarvitse eriävää mielipidettä merkata, vaikka edelleen eri mieltä olenkin näistä ilmoitus- ja valvonta.-asioista. Eihän keskustelu tähän loppu.
Tapio)*

Lähettäjä: Santeri Pienimäki [mailto:santeri@rusto-osiris.com]
Lähetetty: 27. Februaryta 2018 11:08
Aihe: Re: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei,

Ensimmäiseen kohtaan liittyen kannatan eksplisiittisen kohde-eläinten käyttökiellon lisäämistä lausuntoon.

Ystävällisin terveisin, Santeri Pienimäki

Lähettäjä: Timo Niemi timo.niemi@kuluttajaliitto.fi
Lähetetty: ti 27.2.2018 12:13
Aihe: Re: Neuvottelukunnan lausunto eläinten hyvinvointilakiin

Hei,

voimmeko me ylipäänsä lausua yhtään mitään neuvottelukuntana? Mehän emme tällä hetkellä ole olemassa: neuvottelukunnan toimikausi päättyi 15.2.

Timo Niemi

Puheenjohtaja kiitti osallistujia ja päätti kokouksen 27.2.2018 klo 22.11.